

ኢየሱስ እንዲህም አለ።

2 ፤ ዛሬም ደግሞ የኅዘን እንጉርጉሮዬ ገና መራራ ነው፤ እጁ በልቅሶ ጩኸቱ ላይ ከብዳለች።

3 ፤ እርሱን ወዴት እንዳገኘው ምነው ባወቅሁ! ወደ ተቀመጠበት ስፍራ ምነው በደረሰሁ!

4 ፤ በፊቱ ሙግቴን አዘጋጅ ነበር፤ አፌንም በማስረጃ እሞላው ነበር።

5 ፤ የሚመልስልኝም ቃል ምን እንደ ሆነ አውቅ ነበር፤ የሚለኝንም አስተውል ነበር።

6 ፤ በኃይሉ ብዛት ከእኔ ጋር ይምዋገት ነበርን? እንኳን! ያደምጠኝ ነበር።

7 ፤ ቅን ሰው ከእርሱ ጋር በዚያ ይከራከር ነበር፤ እኔም ከፈራጄ ለዘላለም እድን ነበር።

8 ፤ እነሆ፤ ወደ ፊት እሄዳለሁ፤ እርሱም የለም፤ ወደ ኋላም እሄዳለሁ፤ እኔም አላስተውለውም፤

9 ፤ ወደሚሠራበት ወደ ግራ ብሄድ አልመለከተውም፤ በቀኝም ይሰወራል፤ አላየውምም፤

10 ፤ የምሄድበትን መንገድ ያውቃል፤ ከፈተነኝም በኋላ እንደ ወርቅ እወጣለሁ።

11 ፤ እግሬ ወደ እርምጃው ተጣብቆአል፤ መንገዱንም ጠብቄአለሁ፤ ፈቀቅም አላልሁም።

12 ፤ ከከንፈሩ ትእዛዝ አልተመለስሁም፤ የአፉን ቃል በልቤ ሰውሬአለሁ።

13 ፤ እርሱ ግን ብቻውን ነው፤ እርሱንስ የሚመስለው ማን ነው? ነፍሱም የወደደችውን ያደርጋል።

14 ፤ በእኔ ላይ የተወሰነውን ይፈጽማል፤ እንደዚህም ያለ ብዙ ነገር በእርሱ ዘንድ አለ።

15 ፤ ስለዚህ በፊቱ ደነገጥሁ፤ ባሰብሁም ጊዜ ከእርሱ ፈራሁ።

16 ፤ እግዚአብሔር ልቤን አባብቶታልና፤ ሁሉንም የሚችል አምላክ አስደንግጦኛል።

17 ፤ ከጨለማው የተነሣ፤ ድቅድቄም ጨለማ ፊቴን ከመክደኑ የተነሣ አልደነገጥሁም።